

Весела Василева

Молитва

В името на Отца
и Сина,
и Светия Дух,
Амин.
Над цялата земя
като мор ще премине
война.

Кажете ми, защо
забравиха хората Твоя завет?
Над целия свет
след много години на труд,
на думи и книги
ще хвърлят барут.
Ще викат: разпни ги!
Един срещу друг
млад срещу млад
ще се бият.

А децата ще скрият
– да ги пазят
за нова война.
И няма да мразят,
ще убиват,
ще бъдат убивани,
в телото ранени,
в духа – сломени,
преживявани.

„Елате при мене –
казваше някой от вас, –
всички нещастни,
вашата мъка ще взема“ ...

Дванадесетте ученици
са някога, казват, говорили
на всички езици,
сърцата са, казват, разтворили
на всички народи
и вред са земята обходили ...

И помня: „Друг друга любете“...
Не зная. Било е. Отдавна.
А може би приказка свята е.

В името на Отца,
който, казват, създал е света,
на Сина,
който беше при нас
и го разпнаха,
в тоя час
има болка и смърт, и уплаха –
и все пак прегъвам ръка
и в името на Светия дух,
Амин.

Над земята сега е война.

1941, април.

КРАЙ

© 1941 Весела Василева

Източник: Словото

Набиране: Людмила Малинова, Институт за литература, БАН

Публикация

Весела Василева. „Стихотворения. Лирични фрагменти. Писма.“, С. 1990 г.,
Издателство Български писател. Съставители: Ангелина Василева-Огнянова, Блага
Димитрова, Невена Стефанова. Редакция и бележки: Блага Димитрова. Предговор от
Петър Диневков.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7532>]